

hindre, at der fra Slesvig smugles Varer ind over Grænsen. Det kunde ikke falde mig ind at tale nedsættende om de over- eller underordnede indenfor denne Etat. Det vilde der ikke være Spor af Grund til. Jeg tror, de følge den Instruks, de have, med en sikker Følelse af, at de i hvert enkelt Tilfælde gøre deres Pligt, og det tror jeg ogsaa, de gøre. Men det er en Post, som gaar stærkt opad imod 200,000 Kroner. Nu vide alle Medlemmerne, at denne Grænsestrækning er kort, og jeg tror, at man ved en fornuftig Omordning kunde spare et ikke ganske lille Beløb. Det er i alt Fald vitterligt for mig, at manovre paa den anden Side, hvor man har tysk Gendarmeri, har en mere praktisk Ordning, der ikke koster Tyskerne nær saa mange Penge, som Opretholdelsen af vort Grænsegendarmeri koster os. De virke baade som Toldembedsmænd, som stedligt Politi og som Militær. Særlig den sidstnævnte Virksomhed tror jeg, der ikke er Spor af Grund til at opretholde. Det var denne Henstilling, jeg gerne vilde gøre til den vedkommende Minister.

Der er, som jeg sagde før, fra forskellige Medlemmers Side talt om en Mængde lokale Spørgsmaal; men blandt de mange Foredrag er der selvfølgelig ogsaa nogle af mere almen Interesse, enten af social-økonomisk eller politisk Indhold. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) holdt en meget lang — den tog vel 2—3 Timer — og paa mange Punkter meget interessant og lærerig Tale, og det samme gælder det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen). De ere begge Nationaløkonomer, og de vare i Virkeligheden inde paa det samme, nemlig at det vel var en Krise, som gik over Landet i disse Dage, men at det heldigvis kunde konstateres, at det er et isoleret Fænomen, og det maa vi, selv om Ulykken er stor, glæde os over. Vi kunne sikkert alle bekræfte, at det er Tilfældet. Samfundsløbet er i Virkeligheden i sin Helhed sundt.

Det er blevet sagt, at de, som særlig bliver ramte, ere de ved Industrien og hvad dertil hører beskæftigede, og at det gaar lettere for Landbruget og Landbrugerne. Det blev saaledes udtalt af det ærede Medlem fra Hornslet, at man ude i Landbruget temmelig sikkert ikke vil mærke saa uhyre meget til denne Krise. Han henviste i saa Henseende til Landbrugs Eksportartikler. Landbrugsprodukterne ere jo Fødemidler, og selv om man i de forskellige Lande har en Krise, er

det ikke Fødemidlerne, man først giver Afkald paa. Nej, det er det ganske vist ikke, men jeg er overbevist om, at vi ogsaa nok i Landbruget ville mærke Krisen i Priserne paa Landbrugsprodukterne — vi gøre det allerede for en enkelt Artikels Vedkommende —, efterhaanden som Krisen breder sig videre og videre i de store Lande, hvortil vi sende vore Varer. Sagen er den, at vore Landbrugsprodukter i Virkeligheden ere Kunstprodukter, og at de ikke ere de billigste Fødevarer, man kan forskaaffe sig. Den engelske Arbejder køber godt dansk Smør og gode danske Skinker, men efterhaanden som Krisen breder sig i større og større Kredse i England, er jeg overbevist om, at adskillige i Stedet for som forhen at forlange det gode danske Smør og de gode danske Skinker ville være henviste til at købe en meget ringere Vare, baade af Smør og Flæsk.

Vi skulle derfor nok faa Krisen at føle, der er i Virkeligheden allerede tydelige Tegn derpaa. Vi have allerede nu mærket det for en enkelt Grens Vedkommende; det gælder Priserne paa levende Kreaturer, som efterhaanden ere blevne en stor Eksportartikel, der indbringer vort Land mange Millioner Kr., og Eksporten har i de sidste Aar været stærkt stigende hvert Aar. Her have vi allerede mærket, at Priserne ere stærkt nedadgaende, og desværre ville de blive det endnu mere. Det er naturligt, at jeg omtaler dette, fordi denne Eksport netop for min Kreds og for hele Vestjylland, men for Resten ogsaa for store Dele af det øvrige Land, har saa overmaade stor Betydning. Paa denne Vare som paa alle Varer, hvad enten det er Landbrugsprodukter eller andre, bevæge Priserne sig jo i Bølgegang, og vi gaa for Tiden fra Bølgetoppen ned mod Bølgedalen, forhaabentlig ligger denne ikke alt for langt nede.

Jeg vil gerne, i samme Aandedræt jeg taler om dette, henlede Ministeriets Opmærksomhed paa, hvad jeg slog stærkt til Lyd for sidste Aar, nemlig om der ikke under de Traktatforhandlinger, som jeg ved for Tiden føres med Tyskland, var Mulighed for at opnaa en lille Smule mere med Hensyn til den omtalte Eksport. Det forekommer mig, at der netop i Øjeblikket er stor Grund til at pege paa dette Forhold, fordi man i Virkeligheden med Berettigelse vil kunne stille Krav derom. Om disse ville blive imødekommede fra Tysklands Side, ved jeg selvfølgelig ikke, men jeg vil i alt Fald med saa stor Stykke,